

[Meta Ditzel.]

hvor sprogproblemer ikke stiller sig hindrende i vejen for et frugtbart samarbejde, et samarbejde, som kan udvides mellem de 5 lande, som holder sig uden for fællesmarkedet, uden for en ny supermagt, og derfor kan bevare den tillid, vi nyder i u-landene.

Jeg vil slutte med at udtale håbet om, at en saglig debat de sidste uger før afstemningen vil bidrage til at give nej-sigerne det flertal, jeg mener har så stor betydning for vort lands fremtid.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil blot gerne i anledning af fru Meta Ditzels bemærkninger om, at den danske regering stadig skelner skarpt mellem udenrigspolitik og forsvarspolitik, sige, at det gør den ikke mig bekendt. Jeg gad vidst, om der er nogen regering noget sted på jorden, der forsøger det kunststykke at skelne skarpt mellem udenrigspolitik og forsvarspolitik. Hvad vi derimod skelner ganske overordentlig skarpt imellem — og det gør ikke alene den danske regering, som vi har sagt, hver gang dette spørgsmål har været bragt op, senest i går aftes, men jeg er parat til at gentage det, fordi fru Meta Ditzel gentager det, som andre sagde i går aftes — det, vi skelner imellem, er de problemer, der er berørt af fællesmarkedstraktaten og dens institutioner, og hertil hører ikke forsvarspolitikken, og så problemer, der ligger udenfor, og hertil hører forsvarspolitikken.

Dermed er der også givet svar på det andet spørgsmål, om 1 års fristen i NATO kan opretholdes. Svaret er ligesom ved tidligere lejligheder: klart ja.

Bernhard Baunsgaard: Vi kan i disse måneder glæde os over, at det er lykkedes at få et bedre forhold for vor betalingsbalance over for udlandet. Det skyldes i meget høj grad en bedring i bytteforholdet. Vi får mere for vore eksportvarer, end vi længe har fået, og skal give forholdsvis mindre for vore importvarer, end vi længe har skullet. Vi har netop fået udleveret en økonomisk oversigt, dateret i september måned, og den siger ganske klart, hvad der sker, hvis vi ikke bliver medlem af EF. Så må vi regne med en forringelse af bytteforholdet i uden-

rigshandelen, og vi må regne med afsætningsvanskeligheder for en række vigtige eksportvarer. Nu kan man naturligvis fra EF-modstandernes side tale om skrækpropaganda. Jeg ville forfærdelig gerne have, at disse EF-modstandere viste nogle eksempler på, at når det økonomisk går tilbage for et land, så er det ikke de svageste, det først og fremmest rammer. Jeg ville forfærdelig gerne have nogle eksempler på det. Jeg formoder, at det er sådanne betragtninger, der har ligget bag ved statsministerens ord om, at hvis vi ikke bliver medlemmer af EF, så frygter han for, hvordan det går dagpenge-reformen. Jeg synes ikke, at EF-modstanderne skal nøjes med at kalde det skrækpropaganda, men komme op her og prøve at fremføre eksempler på, at det ikke er de svageste i et land, der kommer til at lide, når det går økonomisk tilbage.

Der har været både i går og i dag adskillige modstandere, der fra denne talerstol har sagt, at vi bør ikke gå ind, fordi det vil gå ud over vores sociale standard herhjemme. Det siger disse mennesker, skønt de dog må vide, at vi er et af de rigeste lande, formodentlig det rigeste land, når vi forhåbentlig er blevet medlem af EF, når vi måler rigdommen pr. indbygger, og at dette, det rige Danmark, ikke bruger så stor en del af sit nationalprodukt, som flere af de fattigere lande i Europa bruger af deres nationalprodukt på det sociale område. Jeg tror, at det var rimeligt, om visse af modstanderne i deres modstand brugte noget af den omtanke, som de bebrejder visse tilhængere for ikke at bruge.

Der har været kritik af u-landshjælpen, ikke mindst fra SFs side, og det fremfører SF-medlemmer her i salen til trods for, at den regering, som de foretrækker og støtter, som det eneste for offentligheden hidtil konkrete forslag til besparelse foreslår en nedskæring af den danske u-landshjælp. Jeg forstår ikke, at disse mennesker kan tillade sig at kritisere EF-landenes politik, når det gælder støtte til u-landene.

Der har været sagt, at sådanne betragtninger er for letkøbte, at vi bør ikke holde os til økonomiske betragtninger. Jeg vil gerne sige, at disse økonomiske betragtninger nu engang bør have stor vægt, når forholdene er, som de er, at det er de svageste,